

In memoriam priester Karel Eilers

Twintig jaar heeft priester Karel Eilers bij ons gewoond en met ons lief en leed gedeeld. Hij was niet enkel voorganger bij de dagelijkse eucharistie, hij ging ook voor bij liturgische hoogfeesten en topevenementen, bij jubilea en begrafenissen.

Terwijl hij ongestoord zijn activiteiten kon voortzetten bij 'Pax Christi', en vele andere taken op zich kon nemen, leefde hij toch voornamelijk op het ritme van onze kloosterklok. Hij had een vaste stek in onze kloosterrefter en ook in het gastenverblijf, waar hij voor talloze gasten een gewaardeerde gesprekspartner is geweest en vaak een vriend is geworden.

Karel hield van de benedictijnse spiritualiteit. Hij nam graag deel aan het koorgebed. Toen hij 80 jaar werd en wij hem trakteerden op een mosselvestijn – daar was hij dol op – zongen we dan ook voor hem, de geboren en getogen Antwerpenaar, op de melodie van 'Zie ik de lichtjes van de Schelde' een tekstvariant, waarvan het refrein aldus klonk:

*Hoor ik het klokje van het klooster,
dan gaat mijn hart wat sneller slaan.
Ik weet dat jullie mij verwachten
om samen in het koor te staan.*

*Hoor ik het klokje van het klooster,
het klokje van de priorij,
Dan wenkt 'Ora et labora',
Daar hoor ik – o zo gaarne – bij...*

Op 1 september 2017, de zestigste verjaardag van zijn priesterwijding, bezochten we Karel Eilers in het WZC Onze Lieve Vrouw van Antwerpen. We baden met hem en namen bewust afscheid, want hij besepte dat hij zijn leven spoedig zou voltooien.

Op 29 september 2017 vond in onze kerk de indrukwekkende uitvaartviering plaats, met zijn vriend en medewerker uit 'Pax Christi', E.H. Paul Lansu, als hoofdcelebrant. Nu klonk de kloosterklok om Karel Eilers uitgeleide te doen naar het paradijs. Moge hij vanuit Gods barmhartigheid 'Leven en Vrede' (Vita et Pax) ontvangen in rijke overvloed.